

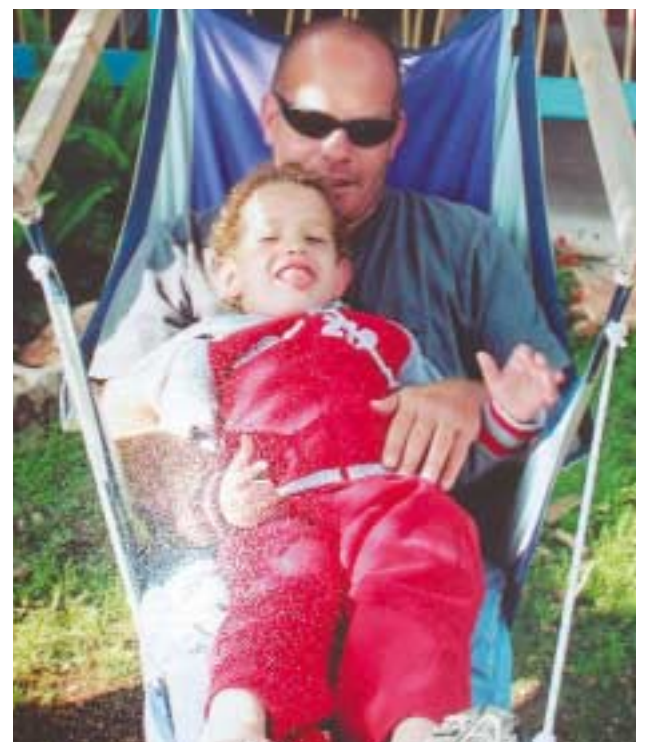
בן אדם שכיף לחיות איתו

רב סרן רן כוכבא, 37, ז"ל, בית חנניה, נהרג בהתנגשות מסוק האפאצ'י אותו הטיס, עת היה בשירות מילואים, בשבוע השני ללחימה בלבנון

מאת: רותי כהן

ימים ספורים לאחר שנהרג רן, אביה של זיו בת ה-5, היא שאלה משהו את אחד מחבריו, שהשיב לה "אני לא יודע". זיו הביטה בו בפליאה ואמרה, "אבל אבא שלי ידע הכל". זו היא אולי תמצית דבריה של גלית, אישתו של רן, כשהיא מדברת עליו, בעיניים יבשות, בחיוך כואב בבלייל של לשון עבר והווה. איש עם לב ענק, חוכמה שאי אפשר להתחרות בה ואהבת משפחה שאין לה גבולות

אהב את זיו הכי בעולם. רן ובתו זיו

היה רוחץ, מבשל, מאכיל וקם אליהם כלילה. רן והתאומים יובל ואיתי

בשביל המדינה. ציונית אמיתית, שנתנה לנו חינוך ציוני ספרטני. את רן היא שלחה ללמוד בבית ספר רופין, שילמד בבית ספר חקלאי. באחד מימי ההולדת שלה, אמר רן שיום כיף עם אבא היה ארוחה טובה וסרט בתל אביב. יום כיף עם אמא, היה מתחיל ב-05:30 בבוקר, בדרך לירושלם, לים, ביקור בגן המדע, מוזיאון ישראל, הבית השרוף והכותל ומסתיים עם השקיעה ואחריו היה צריך שלושה ימי חופש, כדי לנוח". רן, מסתבר, קיבל ממנה את אהבת הארץ והאדמה. "זו משפחה שכל הזמן מטיילת", אומרת גלית, "רן ואמא שלו מכירים כל שביל, כל פינה, כל כניסה. אין עלייה, או פריחה, או כניסה שרן לא מכיר והכל הוא מסביר. גם אם הוא לא יודע, הוא מסביר. אז אי אפשר לדעת אם הוא באמת יודע או לא. בן אדם מאוד שורשי, מאוד אהב את האדמה קשור לארץ ולאדמה ותמיד הוא מאוד רצה משק".

לם. לא מסתפק בלהעיף באוויר ולעשות פוצי מוצי. הילדים בגן של זיו העריצו אותו. לא היה אחד שלא הכיר אותו. הוא היה עושה להם קיפולי ניר וקסמים ושר להם שירים", היא אומרת. "הוא היה אומר לזיו שכמו שאוטו נוסע על דלק, אבאים נוסעים על חיבוקים", מספר אלעד, שכן וחבר קרוב, "והיה עוצר את האוטו באמצע הנסיעה ומבקש ממנה חיבוק".

שף מבוזבז ורומנטיקן מושבע

"רן היה רומנטיקן. נהנה מדברים יפים. פרח יפה עושה לו את זה, ציפור. היה מביא לי פרחים, כותב לי פתקים יפים", מספרת גלית, "היה מאוד מאוד לארג', לפעמים על גבול הבזבזנות, כלפי כולם". מיכל מספרת על פן נוסף ומפתיע, "הוא היה מפיק מסיבות וארוחות. ביום הולדת האחרון של גלית, הוא הכין ארוחת ערב שלא הייתה מביישת שף מקצועי. היה מתכנן, קונה, מכין ומעצב. מרק יוגורט יוגש בתוך אבטיח מרוקן, שחלקו העליון משמש כמסכה, מרק דלעת בתוך דלעת מרוקנת ומעוצבת. כל צלחת מתוכננת ומעוצבת, אפילו טוסט, שהוא מביא לגלית על יד הטלויזיה, תתוך לארבעה חלקים, עם עיטור של ירקות ופרח. היה משקיען, היה טורח".

חצר חקלאית-ציונית

רן הוא הבן השלישי, מתוך ארבעה בנים במשפחת כוכבא, הרבה דורות בארץ משני הצדדים. "מצד אבא צפת ויסוד המעלה", מספר זיו, הצעיר מבין ארבעת הבנים, "ומצד אמא נהלל ואחר כך מושב רמת טיומקין, שסבא שלי הקים ונבלע לימים על ידי נתניה. גדלנו בחצר של סבא, שהיה איש א.צ.ל פעיל, על ברכי הסיפורים שלו. אמא מוכנה לעשות כל דבר

הכי חכם בטייסת

בטייסת נחשב רן לאיש חכם במיוחד. החבר'ה היו אומרים שיש תחרות בינו לבין טייס אחר מי הכי חכם בטייסת. לימים עזב המתחרה שלו את הטייסת ורן נותר עם התואר.

"לזיו, הבת שלנו", מספרת גלית, "הוא מעולם לא אמר 'אני לא יודע', אם הוא לא ידע, הוא הלך לבדוק, ללמוד וחזר אליה עם תשובה. לא כמור נני. אני אם אני לא יודעת, אני אומרת לה, תשאל את אבא". זיו (האח), משוכנע שאת הבסיס האינטלקטואלי האיתן קיבלה זיו מאביה. "הוא היה נותן לה תשובות ברורות מאוד, גבוהות מבחינה אינטלקטואלית. היא ילדה עם בסיס מדהים. כשסיפרנו לה על מה שקרה, היא שאלה את אותן שאלות שאני, בן אדם בן 28, שאלתי. אז הבנתי שהיא מבינה בדיוק".

התחלה חדשה והתרוממות

לפני כשנה פתח רן משרד אדריכלות. לחברה שלו קרא 'סברס - אדריכ' לות ישראלית'. "הרעיון שלו היה להתאים את האדריכלות למדינת ישראל. אל. למזג האוויר, לצרכים", מספר אלעד, החבר שעל בניית ביתו עבד רן עד יומו האחרון, "לדוגמא, היו לו רעיון של שתילת דשא על גג הבית, שיקלוט את השמש ויצור קרירות. היו לו שיטות מיוחדות לחיסכון במים, לבידוד. התפיסה שלו הייתה לשמור על איכות הסביבה, על אקולוגיה. הוא אהב להילחם בדפוסי מחשבה קונבנציונאליים, היה מאוד יצירתי. הוא היה בתחילתה של דרך חדשה, הייתה סביבו הרגשה של הליכה קדימה, של התרוממות".

הסיפורים, הדוגמאות והזיכרונות שוטפים. אבל גלית מבקשת לחזור עוד רגע אל הליבה של האיש עצמו. "התכונה שהכי אפיינה אותו", היא אומרת בקול עצוב, "הייתה, שהוא היה תמיד, תמיד שמח. חי תמיד בשמי חם, בלי דאגות. סמך על עצמו, סמך עלי. לא עשה אף פעם משהו שהוא לא אהב. אם לא אהב, לא עשה, לא חשוב באיזה מחיר". וכשאני כבר נפרדת וקמה ללכת, היא מוסיפה פתאום "ואל תשכחי לכתוב שמאוד מאוד אהבתי אותו".

היה איש משפחה. לא היה דבר חשוב מזה. גלית ושלושת הילדים